

Sant Tornem-hi: encara les dues germanes!

(un tema clàssic)

JOSEP GERONA

Cal que hi deixi les targes abans de les vuit, als Amics de les Arts, i m'he equivocat a l'autopista. Per una sortida nova que no coneixia —diu Sabadell Nord—, em veig empresonat en la trampa d'aquest carril únic —absurd— que em porta de nou a la vella carretera N-150, la d'abans, la de tota la vida, amb les puja-

des i baixades, i les corbes i les llambordes, entres els camps i els boscos de quatre pins, passant a la vora del vell prostíbul, i segueix fent per l'antic institut reconvertit en caserna central dels mossos, pel mercat central de la comarca, i per l'hospital de Torrebonica.

Abans d'arribar a Terrassa m'he tornat a perdre. Hi ha un excés de vials, rondes, cinturons i rotondes, totes indicades amb una lletra tan petita que gairebé no m'hi guipo. Per intuïció, jo cap a la Rambla, i la tenen un altre cop tallada! Ens desvien a la dreta i pels carrers estrets miro de perseguir les Pes blaves que —per més intuïció— m'apropin al centre. Finalment se m'empassa la boca d'un parking a la Plaça Vella i hi aprenc a conduir perillosament fins al tercer soterrani. Quan surto a l'exterior i respiro, fa fred i per tot arreu hi ha gent que es belluga. Demano pel carrer de Sant Pere, però ja hi sóc a tocar, al carrer dels gavatxons (francesos que van viure aquí, m'aclareix la placa). Mentre remunto el carrer de Sant Pere fins al cap, penso en com és

Terrassa de senyora gran, ben conservada i alhora més refeta, plena de places de disseny entre els blocs i els *lofts* —*lifting* dels noranta. Sabadell no s'ha mogut d'ençà la cirurgia dels vuitanta. Quina altra cosa em sobta? A Terrassa tot és més atapeït, més estret, més ple i actiu. Semblaria que volguessin aprofitar millor el *swing* que porten. La ciutat es plega i es desplega, s'adapta en postura fetal a les corbes de nivell de la mitja muntanya. Fan el parc al barranc i encara els hi sobra lloc per als concerts.

Sabadell, mare més jove i més mandrosa, s'estira tot el llarg que és a la plana. No té ganes de llevar-se. Trempa virtualment, en 3D, la torre Mil·lenium al *google earth*. Ja li van soterrar el tren al final del franquisme i ara, quan acabaran de fer-li la segona cesària i la cosiran, tota esparracada, semblarà com nova, però ja no podrà mai més ballar com ho feia abans, ni flamenco al Principal, ni bossanova als Campos.

(dedicat al Toni Farrés)

